

ANTON-JOSEPH ILK, Austria

Cuvinte cheie: moarte, strigarea morții, tradiție, biserică, comunitate

Strigarea morții Rezumat

Prezenta lucrare este dedicată problematicii morții într-o societate tradițională. Este vorba de „strigarea morții“, efectuată și în prezent de un crâșnic (de 41 de ani). Din logia turnului unei biserici dintr-o zonă din Austria Superioară, în care se păstrează încă tradiția. Strigarea numelui și meseriei mortului la anumite ore (cu un megafon) este o tradiția unică în regiune. Acest obicei provine din vremuri de război când clopotele s-au confiscat de către armată pentru a fi transformate în tunuri.

Acest obicei arhaic a cercetat pe baza unui interviu cu performerul „strigării morții“, redat parțial și comentat în studiul de față. Performerul obiceiului este apreciat de comunitatea confesională și civică, fără a fi recompensat în vreun fel. Acesta este convins de importanța misiunii sale și se opune încercărilor de comercializare a obiceiului indiferent sub ce formă.

Key words: Ethnic culture, interview, death custom, tradition, sacristan, Austria.

Death caller Abstract

It is very likely that a sacristan in an Upper-Austrian parish is the only person to carry out the traditional custom of “death caller” till this day: From a walkway located at a height of 30 meters on the church tower, he uses a megaphone to call out, at certain times of the day, the name, location, and occupation of the deceased, whose death was reported to the parish. He does this for believers and nonbelievers alike. This activity began in time of war, when most church bells were recast into guns, but the population supports this traditional custom.

From the interview conducted by Austrian ethnic culture researcher *Anton-Joseph Ilk* (born in Maramuresh) we find out that the 41-year-old sacristan has been performing the “death calling” ever since he was 17 years old, together with his profession of sacristan, on a voluntary basis. For this he is respected by the community and even occasionally participates in the meal held for the dead, where he attempts to provide consolation to the mourners. What is important to him is his conviction, that he does something good for the deceased and for his fellow citizens. Therefore, he speaks out for the preservation of the old custom, and against its commercialization.